

Кінотриптих

Микола Вінграновський

1

Ти зла, як дика груша при дорозі,
Ти відьма мого серця. Я — тиран,
А ти мільйон тиранів. І невдовзі
Приглянувся я: за планом виник план.

Твій крупний план — неспинена і рвійна
Хурделиця краси, аж племін по кістках.
Середній план твій — радість мого мрійва.
Загальний план твій — діти на руках...

2

Триста ночей я губами квітчав
Твою сірооку голову.
Триста ночей я страждав і мовчав,
Повен бажань і голоду.

Триста розлук поміж нами було,
Триста прощань поміж нами.
Триста небес понад нами сплигло —
Сонце закрили плями.

3

Мій друже, плач! Вона любила,
В колисці губ її гойдавсь
Твій сон любові, і летіла,
Напнувши ніжності вітрила,
Твоя душа, і світ займавсь
Світанням почуттів невпинних
І юних слів напівдитинних —
Як ти любив! Як ти кохавсь!
Не плач, мій друже. Ти щасливий.
Ти все віддав, щоб уквітчать
Свій сон любові... серця сили

І сили розуму... безсилий
Страждання ти лише віддать.